Doğan Kardeş

SAYI 47 19 KASIM 1973 125 KURUŞ

SUZİ'NİN ZOR GÜNLERİ

SUZİ'NİN RAKİBİ HELEN ADLI TENİSÇİ BİR KIZDI...

BU KIZ KİM TANIYORMUSUN HELEN?

HAYIR HİÇ GÖRMEDİM.. AMA İLK SETTE ONU YERE SERECEĞİNDEN EMİN OLABİLİRSİN.

NE GARİP, HİÇ TANINMAMIŞ BİR KIZ, BÖYLE BİR YARIŞMAYA ALINIR MI?

EN İYİSİ DİĞER KORTTAKİ MAÇI SEYRETMEK.

MAÇ BAŞLIYOR. İLK SERVİS HELEN BAŞLAYIN.

KÖTÜ BİR BAŞLANGIÇ, AMA HER ZAMAN İLK VURUŞTA BÖYLE OLURUM... BU MAÇI DA ALACAĞIM.....

FAKAT SUZİ BİR TÜRLÜ AÇILAMIYORDU.

HAY ALLAH ŞU HEYECANIMI BİR YENEBİLSEM.

SUZİ OYNAMAYA BAŞLADI.....

HEY... ŞURAYA BAK... YABANCI KIZ BİR HARİKA VAY ANASI...

SUZİ SAYI YAPIYORDU

HELEN ZOR DURUMDA, KÜÇÜK KIZ İYİ OYNUYOR. ÇOK İYİ.... BRAVO..

SUZİ İYİCE AÇILMIŞTI.....

TAMAM..... OYUN BİTTİ.. SUZİ DUGGAN GALİP... İKİNCİ GURUBA GİREBİLİR.

SONUNDA BAŞARDIM. ÜSTELİK BÜYÜK BİR SEYİRCİ KÜTLESİ ÖNÜNDE GALİP GELDİM

ÜNLÜ TENİSÇİ MAKSİNE VARD OYUNU SEYREDENLERDENDİ.

BAKALIM.. BENİM KARŞIMDA NE YAPACAK?

EĞER BU KIZA YENİLİRSEN SKANDAL OLUR. ÇOK DİKKATLİ OYNAMAN GEREK. GALİP GELMELİSİN...

SUZİ ELEMEYİ KAZANDIĞI İÇİN MUTLU VE SEVİNÇLİYDİ.

MAKSİNE VARD'I MUHAKKAK YENECEĞİM BAŞARMALIYIM....

ÖZET: Suzi, kendisini Londraya davet eden ünlü tenisçi çiftin yanına gitmeye hazırlanırken, pasaklı bir kadın olan annesinin, Locke çiftinden para aldığı halde, onu göndermeyeceğini öğrenir ve kaçmaya karar verir.

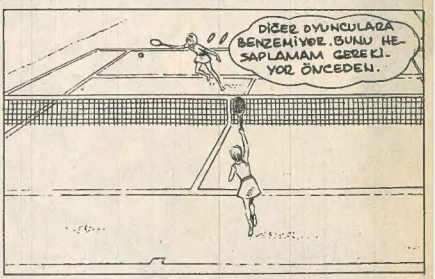

ARKASI VAR.

Küçük, kızıl renkli bu sevimli yaratıkların özenilecek bir aile hayatı vardır.

SEVİMLİ, SEZGİLERİ KUVVETLİ

SİNCAPLAR

Bu küçük, kızıl renkli hayvan, ormanlarımızın en sempatik yaratıklarından biridir. Aile halinde yaşayan sincaplar, çok çabuk hareket ederler ve yiyeceklerini arayıp bulmak suretiyle elde ederler. Bir sincap, başka sincaplarla oynamayı çok sever. Birbirlerini ağaçtan ağaca kovalar dururlar. Sıçradıkları zaman kuyrukları paraşüt vazifesi görür. Ailelerini barındırmak ve oyun oynamak için yuvalar yaparlar. Gelin isterseniz bir sincap ailesi nasıl yaşar, onu öğrenelim:

İlkbaharda sincap ailesi gün doğmadan kalkar. Gün boyunca, birçok kereler kısa süren öğle uykularına yatarlar. Uyumadıkları zamanlar arkadaşlarıyla oynarlar, buldukları yiyecekleri yerler, yuvalarını yosunlarla, ince dallarla onarırlar. Sincap yavruları tüysüz olarak doğar. Gözleri görmeyen sincap yavrularını anne emzirir. Babalarını bile yavrularının yanına yaklaştırmaz. Yavru şincaplar, tüyleri çıkar çıkmaz ağaç kabuklarına pençelerini geçire geçire dolaşmaya başlarlar.

Sincaplar ne ile beslenirler? Hiç düşündünüz mü? Bu sevimli hayvanlar çeşitli bitkilerin tohumlarını, fındık ve kuş yumurtaları yiyerek beslenirler. Çam kozalaklarının içini yiyip, kozalakları ormandaki yollara atarlar. Kışın yaklaştığını hissederler. Büyük küçük tüm sincaplar topladıkları yiyecekleri ağaç kovuklarına, toprağın altına saklamaya başlarlar. Fakat çoğu zaman yiyeceklerini sakladıkları yeri unuturlar.

Kar yağdığı zaman sincaplar üç dört ay yuvalarında yumulup uyurlar. Yani kış uykusuna yatarlar. Vücut ısıları çok düşük, solukları ise çok yavaştır. Ara sıra gündüz yemek yemek için uyanırlar. Sakladıkları yiyecekleri bulmak için kar yığınlarını kazarlar. Bu sevimli hayvanların düşmanları da pek çoktur. Sansar, zerdeva, gelincik gibi yırtıcı hayvanlar yollarda ve ağaçlarda sincapları avlarlar. Bazan kahverengi bir zerdeva başı ilerde olmak üzere ağacın gövdesinden iner. Şaşırmış bir sincabı izler. Tehlikeyi gören başka bir anne sincap yavrusunu ağzında taşıyarak yuvasından kaçar. Canını acıtmaksızın yavrusunu dişleri arasında tutmayı bilir.

Yeryüzünde birçok sincap vardır. Bej, gri, yahut çizgili sincaplar. Hatta bazıları ağaca çıkmazlar. İnsana şaşkınlık veren bir sincap cinsi de Kuzey Amerika'nın uçan sincabıdır. Geceleri dolaşan uçan sincabın ön ayaklarından arka ayaklarına doğru uzanan uzun tüyleri vardır. Sıçradığı zaman, bu uzun tüyler açılıp, sincabın 50 metre kadar yükselmesini sağlar. İşte size, istediğiniz zaman evinizde de besleyebileceğiniz sincapların hikâyesi.

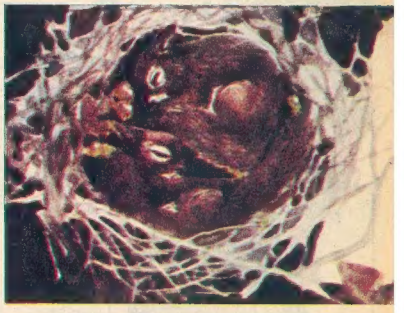

Sincaplar birbirleriyle oynamayı pek severler. Yemek aramadıkları saatlerin dışında, daldan dala atlayarak birbirlerini kovalarlar. Uzun ve tüylü kuyrukları bu atlamaları sırasında onlara paraşüt görevi görür.

Sevimli sincaplar, çeşitli bitkilerin tohumlarını fındık ve kuş yumurtalarını yiyerek beslenirler. Kışın yaklaştığını hisseden sincaplar hemen kış uykusuna yatar ve bütün kış boyunca mışıl mışıl uyurlar.

⑤ Kartal Göz

BANKAYI SOYAN HAYDUTLARDAN BİZİNİN MASKESİNİ İNDİRMEYİ BAŞARAN TONİ, BU ŞEKİLDE POLİSE YARDIMCI OLACAĞINI SANMAKTADIR. AMA HAYALLERİ BOŞA ÇIKAR. HAYDUTLAR, KAÇAKLARKEN TONİYİ YANLARINA ALIP ŞEHİR DIŞINDAKİ BİR EVE GÖTÜRÜRLER. HAPİSHANEYE HAPSEDİLEN TONİ ODADAKİ SÜPÜRGELERLE KENDİNİ HAYALET KILIĞINA SOKAR.

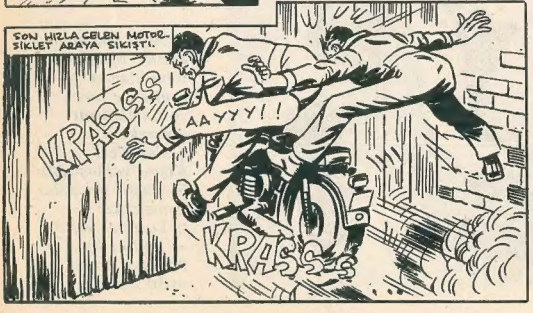

ÖZET: Tomi, on yaşında bir öğrencidir. Çok keskin gözlü olduğu için arkadaşları tarafından Kartal Göz diye çağırılır. Aynı anda birçok şeye dikkat eden Tomi, bir gün bankanın soyulmasına tanık olur.

1

ZERO X

127 NO'LU UZAY İSTASYONU DÜNYA ATMOSFERİNDEN TAM 20 BİN MİL UZAKTA BULUNMAKTAYDI.

ALBAYIM, BAKIN EKRANDA GARİP BİR GEMİ GÖRÜNDÜ.

HEMEN HABER VER.... ROTASINI DEĞİŞTİRSİN.. RADYO LİNK HATTI ÇALIŞIYOR DEĞİLMİ?

BURASI 127 NO'LU İSTASYON YABANCI GEMİ İLE İRTİBAT KURMAK İSTİYORUZ. CEVAP VERİN....

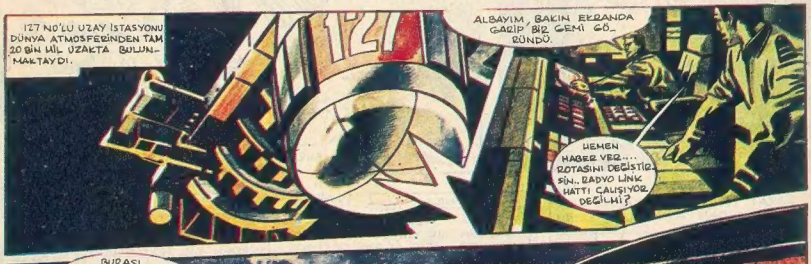

GEMİDEN SES GELMİYORDU

HİÇ SES YOK ALBAYIM. ÜSTÜMÜZE GELİYOR. DİKKATLİ OLALIM.

İTİCİ GÜÇLERİ ÇALIŞTIRIN.

FAKAT GEÇ KALINMIŞTI.

NUMARASINI ALDIK.. AMA ÇARPTIĞI YERDE OLDUKÇA BÜYÜK HASAR YAPTI ÇALIBA. ÇOK BÜYÜK EVET ÇOK!.....

GEMİ ALEV ALMIŞ GÖRDÜNMÜ.

ÇABUK UZAY KONTROL MERKEZİNE HABER VERİN. ATMOSFERE GİRERSE ÇOK GEÇ KALMIŞ ULURUZ....

PEKİ...

AZ SONRA UZAY KONTROL MERKEZİNDEN GEMİ HAVALANDI. BU ZERO X.Dİ.

BİR S.O.S ALDIM.... 127 NO'LU İSTASYON YARDIM İSTİYOR.

PEKALA... ROTAYI 127 YE ÇEVİRİN DİKKAT..

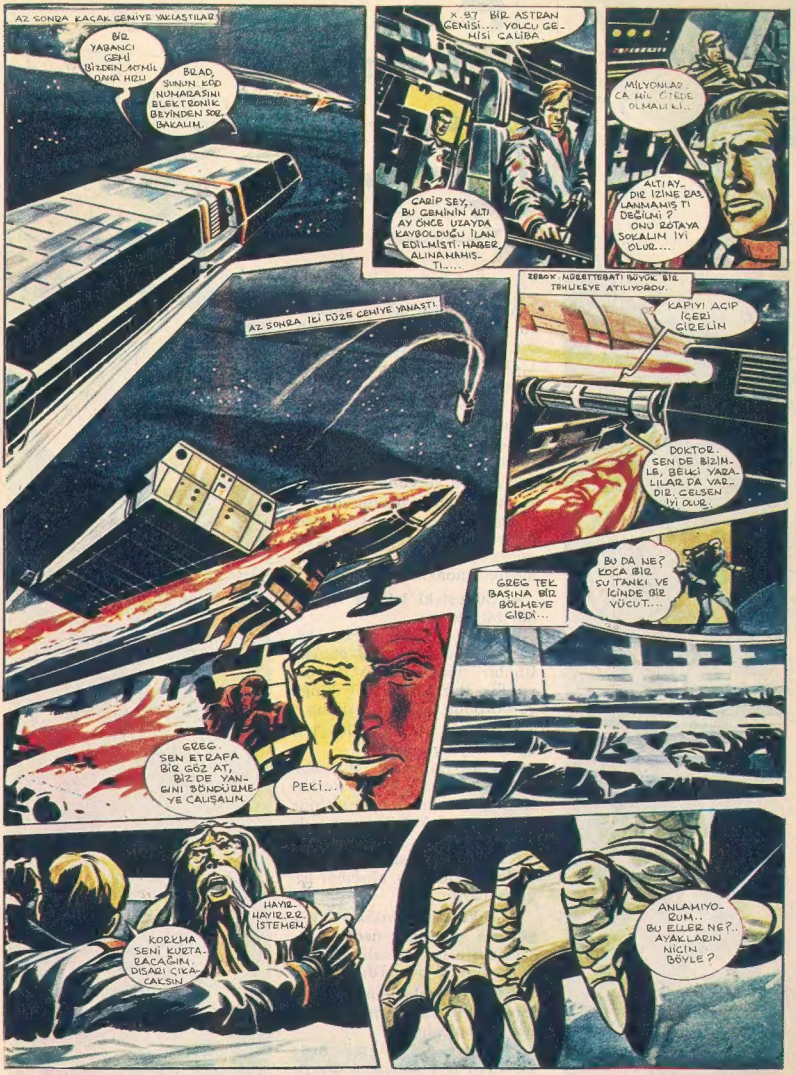

GELECEK HAFTA: KURBAĞA ADAMLARA KARŞI

Soralım Söyleyelim

1. Güneş ne kadar sıcaktır?
Astrologlara göre güneşin en sıcak noktası 50.000.000°F' dır. Dünyamız bunun sadece 1/2.000.000.000'ını alır. Gerisi fezada kalır.

2. Güneş ay kadar dünyaya yakın olsaydı ne olurdu?
Okyanuslar buhar olur, karalar da erirdi.

3. Dünya ve güneş arasındaki feza ışıkla. dolu mudur?
Hayır. Feza tamamen karanlıktır. Güneşin ışığı sadece gezegen ve yıldızları saran atmosfer tabakasına akseder.

4. Güneşteki lekeler ne kadar büyüktür?
Lekeleri güneşin içinden kaçan gazlar meydana getirir. Bunlar dünyamızdan da büyüktür. Bazılarının büyüklüğü yeryüzünün 12.000 mislidir.

5. Güneş ve ay gel-git'leri nasıl meydana getirir?
Bunlar mıknatıs gibi dünyamızı kendilerine çekerler. Karalar bu çekimin etkisinde kalmazlar, fakat denizler yükselip alçalırlar.

6. Ayın kendi ışığı var mıdır?
Hayır. Güneşin akseden ışığıyla parlar.

7. Dikkatli bakılınca ayda görülen karaltılar nedir?
Güneşin ışığını daha az yansıtan büyük ovalardır.

8. Güneş ışınlarının ve ay ışığının dünyaya erişmesi ne kadar zaman alır?
Saniyede 186.000 mil hızla ilerleyen ışık güneşten dünyaya 8 dakikada, aydan ise 1-2 saniyede erişir.

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ ?

• **Göremedeki Peri Bacaları?..**

İç Anadolunun tarih ve tabiat güzellikleri yönünden en renkli ve en zengin illerinden biri olan Nevşehirin Ürgüp ilçesine 5 km uzaklıktaki arkeolojik Göreme bölgesi, mağraları, kiliseleri ve peri bacaları denilen yer şekilleriyle ünlüdür.

Ürgüp ve göreme yöresinde geniş bir alana yayılmış olan peri bacaları yeryüzünde eşine ender raslanan tabii oluşumlardandır. Her yıl onbinlerce yerli ve yabancı turistin gezip gördüğü peri bacalarının oluşumu şöyle açıklanır: Eski bir yanardağ olan Erciyasın vadiye akan lavları soğuyup tüf kaya kitleleri meydana getirmiş, bu kütlelerde yüzyıllar boyu yağmur ve rüzgârın etkisiyle aşınınca bu ilginç kayalar ortaya çıkmış... Sanki sihirli bir el tarafından yontulmuşcasına düzgün birer küllah, baca, minare veya kümbet biçiminde oldukları için Peri bacaları garip bir manzara yaratır.

KİMSEYLE ALAY ETMEYELİM

Küçük okurlarımızdan biri, sınıf arkadaşlarının, son derece fakir olan diğer bir arkadaşıyla alay etmelerine o kadar üzülmüş ki, tutup bir mektup yazmış ve acısını bize anlatmış.

Böyle bir durumda üzülmesini ve alay edilen arkadaşını diğerlerine karşı savunmasını saygıyla karşıladık. Onun bu örnek davranışı sanırım ki çok geçmeden sınıf arkadaşlarına da ders verecek ve fakir arkadaşlarıyla alay etme hakkını kendilerinde bulamayacaklardır.

Maddi bakımdan bizden daha şanssız olan arkadaş ve yakınlarımızla alay etme hakkını bize kimse vermemiştir. Bu hem çirkin hem de son derece ayıplanacak bir harekettir, ama ne yazık ki çevremizde sık sık bu tip olaylara şahit oluyoruz.

Aslında, çevremizde bizden daha zor şartlar altında yetişen arkadaşlarımız varsa, onlarla alay edeceğimiz yerde, yardım elimizi uzatmalıyız. Hem de, onların onurunu kırmak şöyle dursun, üzülmesinler diye yardımlarımızı hissettirmeden yapmalıyız. Bir Türk çocuğu olarak görevimiz de zaten bu değil mi? Her sabah sınıflarımızda and içerken, «Yasam küçüklerimi korumak, büyüklerimi saymak,» demiyor muyuz?..

Hoşça kalın.

NUR İÇÖZÜ

KÖPEĞİ KURTARMAK İÇİN KENDİNİ FEDA ETTİ

Anlatacağımız bu hikâye yaşanmış, gerçek bir olaydır. Hikâyenin kahramanları 8 yaşındaki Gianluigi Ottolini'yle 7 yaşındaki Salvatore Ravenna'dır. Tatil geçirmek için gittikleri bir çiftliğin samanlığında kibritle oynarken yangın çıkmasına sebep olmuşlar. Yangın bir anda bütün samanlığı sarmış. Kendilerini zor dışarı atan küçükler az sonra içerden bir köpek inlemesi duyunca Gianluigi hiç düşünmeden köpeği kurtarmak için kendini alevlerin içine atmış. Küçük kahraman köpeği kurtarmasına kurtarmış ama kendisi yanarak can vermiş. İşte çocuklar küçük cesur arkadaşlarının acıklı serüveni. Siz siz olun hayvanları sevin ama canınızı tehlikeye atacak kadar değil.

Küçük kahramanın köpeği uğruna canını feda edişini temsil eden resim.

PANİK BİZE VIZ GELİR...
KORKU BİZE VIZ GELİR...
YAŞASIN ÜÇGEN ÇETESİ...

BU SIRADA DRADAN ÇOK UZAKTA, YÜKSEKLERDE...
AVRUPA'YA AYAK BASAR BASMAZ İTOH KATA ÜÇGEN ÇETESİNİN ELİNE GEÇMİŞ OLMALI!
OH... ONUN İÇİN ENDİŞELENME... BU İŞLERE BULAŞA BULAŞA HOKKABAZ OLDU...

BİZİMKİNİN HALİ...
HAPİSTEN KURTULMAK İÇİN SİHİRLİ BİR ŞEYLER BULMAMA YARAYACAK BİR ARACIM DA YOK. DÜPEDÜZ BURAYA KIŞTIRILDIM...

BU İĞRENÇ HAYDUTLAR DA KUKO JUMON'LU ELLERİNE GEÇİRDİLER. NE OLACAK BAKALIM?

BU İŞİ BECEREMEYECEKTİM MADEM, BU DELİKANLILARI KUKO JUMON'LA ALDATMAMALIYDIM. ONLAR DA BU KÖTÜ DURUMA DÜŞMEZLERDİ...

ÜÇGEN ÇETESİ BANA NE YAPACAK ACABA? BUNU DÜŞÜNMEK ÇOK GÜÇ AMA, YİNE DE CESUR OLMALIYIM!

ÇETE, İTOH KATA İÇİN NE DÜŞÜNÜYOR?
OOO!... MERHAPA NO.14... UÇURAÇAĞIM ŞEY NE? EYFEL KULESİ Mİ, ZAFER APİDESİ Mİ, ATOM MERKEZİ Mİ, KIR MEYHANESİ Mİ? HA HA HA...
SİZE BUNU AÇIKLAYACAĞIM DOKTOR BUMBUM!

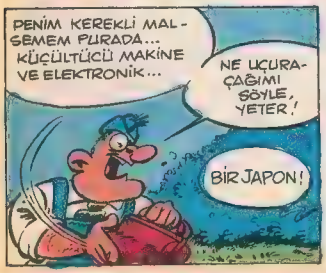
PENİM KEREKLİ MALSEMEM PURADA... KÜÇÜLTÜCÜ MAKİNE VE ELEKTRONİK...
NE UÇURAÇAĞIMI SÖYLE, YETER!
BİR JAPON!

YA... FAKAT HANKİ ŞAPON? BİR ŞAPON KÖPRÜSÜ MÜ, BİR PETROL YATAĞI MI, BİR ULAŞTIRICI MI?
BİR MANTAR ÂLİMİ...

BİR MANTAR ÂLİMİ NE?...
?
?
?
!
?
?
?

şeker

ÖZET: Sipru kendisine verilen mantarı korumakla görevlidir. Fakat bilgin onlara bir oyun eder, boş kutuyu vererek gideceği yere götürmelerini ister. Sipru ve arkadaşı trende haydutlara rastlar ve aralarında bir çatışma geçer.

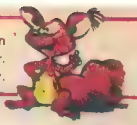

ARKASI VAR

Tarzan

4

YABANCI ASLAN AVCILARININ PEŞİNE DÜŞEN TARZAN, KENDİNİ BİR ŞATONUN ÖNÜNDE BULUR. ÇOK GEÇMEDEN ŞATODAKİ ADAMLARIN ELİNE DÜŞÜP HAPSEDİLİR. ORADA ŞATO SAHİBİNİN ORTAÇAĞDAKİ KRALLAR GİBİ, ARENA DÖĞÜŞLERİ TERTİPLEDİĞİNİ ÖĞRENİR.

LİSETTE BU GÜN KİMİ DÖĞÜŞTİRELİM NE DERSİN?

YENİ ASLANI

VE ORMANDAN GELEN ADAMI... BİR İNSANLA BİR HAYVANIN DÖĞÜŞÜNÜ SEYRETMEK HA...HA.A... ÇOK ZEVKLİ OLACAK.....

HA! HA! HA!

SEN NE DERSİN, BİZLERE KATILIYORMUSUN KRİSTİNA?

AYNI FİKİRDEYİM

HA

HA!

HA!

AMA ÖNCE YABAN MANDASI İLE ASLAN DÖVÜŞSÜN ÇOK DAHA İYİ OLUR. SİZ BANA KATILIYORMUSUNUZ?

EVET, İÇLERİNDEN HANGİSİ GALİP GELİRSE, ORMANDAN GELEN ADAMLA DÖĞÜŞECEK MİSAFİRLERİM.....

BU HERİFLERİN HEPSİ DELİ OLMASI LAZIM HAYRET....

EVET, AMA NE YAZIKKİ YETKİLİ MAKAMLAR ONLARI BİR TÜRLÜ YAKALIYAMIYOR LAR...

HAYVANLAR DÖĞÜŞTÜKLERİNE GÖRE BİZLERE BU SEFER DOKUNMIYACAKLAR?

ORADAKİ İKİ ADAMDAN DAHA ÖNCE YAKALANANINI DÖVÜŞTÜRSEK DAHA İYİYDİ..

AMA MADEM SİZLER ÖYLE İSTEDİNİZ, MİSAFİRİMİSİNİZ. SİZE UYMALIYIM. BAŞLASIN....

BENİ İSTEMELERİ LAZIMDI ÜZÜLDÜĞÜM DOSTUM TARZAN...

ÜZÜLME ARKADAŞ

NE ŞAHANE!..

BAKIN BAKIN!.. ASLAN MANDAYI RAHAT YENDİ...

LİSETTE..... ASLANIN KAZANDI SENİN SEVİNDİNMİ?

TABİİ Kİ.....

ŞİMDİ İSTEDİĞİMİZ DİĞER DÖĞÜŞÜ YAPTIRTALIM... HAA..HA...HAY....

HA HA HA..... ŞUNA BAKIN NE KOMİK HALİ VAR. DEĞİL Mİ HA...HA....
NE DİYOR BU?
BEN ORMANLAR KRALI TARZAN... BENİ SİZLER TANIMAZSINIZ
NE SİZLERDEN NE DE AÇ BIRAKTIĞINIZ O VAHŞİ HAYVANLARINIZDAN KORKUM VAR. SİZLER BENDEN KORKUN..
HA! HA! HO! HO!
ÇOK BÜYÜK KONUŞUYORSUN YABANCI ADAM...
EĞER KAZANIRSAN HAYATINI BAĞIŞLARIM SENİN....
FAKAT UNUTMA- KI ASLANIN KARNI ÇOK AÇ.... ONU YENEMEZSİN YABANCI ADAM...
ÇOK İYİ FİKİR ONLARI DÖĞÜŞTÜRMEMİZ....
SENİN SAYENDE LİSETTE BU FİKİR TAMAMIYLA SENİN..
BAKALIM NELER OLACAK, ADAM NE YAPACAK ACABA?
AÇ OLAN ASLAN BİRDEN TARZAN'IN ÜZERİNE SALDIRDI....
ÇOK İYİ GÖSTERİ OLACAK BU..
NE OLUYOR?.... ASLAN YENİLİYOR GALİBA....
OLAMAZ İMKANSIZ...
ARKASI VAR

HİKAYE

Yazan :
DİLÂRA
(KIZILTAN)
ÖZMAN

Küçük Simitçi

— «Akşam simidi... Çıtır çıtır!»

Küçük simitçi o akşamüstü oldukça gecikmişti. Emre her zamanki gibi balkonda onun yolunu gözlüyordu. Öteki simitçilerin hiçbirinden almamış, alıştığı, kendine akran bulduğu bu küçük simitçi çocuğu sabırla beklemişti.

Küçük simitçi Yaşar köşeden görününce Emre merdivenlerden ikişer ikişer atlayarak koştu. Biran önce Yaşar'ın yanına gidip neden geç kaldığını soracaktı. Avucundaki elli kuruşu da sıkı sıkı tutuyordu. Bahçenin kapısında iki çocuk karşılaştılar. Birisi temiz giyimli, ana baba sevgisiyle dolu sımsıcak bir evin çocuğuydu. Ötekisi ise, küçücükken babasını trafik kazasında kaybeden, üç kardeşin en büyüğüydü. Yaşı ilerleyince onun da küçük, çelimsiz omuzlarına sorumluluk yüklenmişti. Yaşar'cık kışın okuluna gider, yaz gelince de üç ay simit satarak evin dar gelirine katkıda bulunurdu.

Emre küçük olduğu halde, Yaşar'ın yoksulluğunu anlıyordu. Belki de bu yüzden iki çocuk arasında sıcacık bir dostluk kurulmuştu.

İşte o akşamüstü de Emre Yaşar'ın yanına varınca soluk soluğa sordu:

— «Nerede kaldın Yaşar? Merak ettim.»

— «Şey, bilmem...»

Birden Yaşar'ın kızarmış gözleri, pembe pembe olan burnu dikkatini çekmişti.

— «Ne o Yaşar, sen ağladın mı, yoksa nezle misin?»

Yaşar'dan tek kelime yok. Gözleri dolu, önüne baktı.

O zaman Emre dayanamadı, «Anlatsana bana Yaşar. Senin bir derdin var. Yoksa dost değil miyiz artık? Haydi söyle» diye ısrar etti.

— «Annem... hastalandı gece...» dedi Yaşar, fısıldar gibi.

— «Ya, sonra... doktor çağırdın mı?»

— «Evet. Ama ne yararı var ki... Çünkü bir sürü ilâç yazdı reçeteye... Bir sürü. Alırsam kurtulurmuş annem. Ama ben nasıl...»

Yaşar susuverdi. Yoksul da olsa gururlu bir çocuktu. Kimsenin acımasına, kimsenin acıyarak yardım etmesine o küçücük ruhu katlanamıyordu. Evin erkeği o değil miydi? Yediremiyordu kendine.

İşte tam o sırada uzaktan annesini gördü! İşten geliyordu. Hemen koştu, boynuna sarıldı. Ara sıra Yaşar'dan yana bakarak annesine telâşlı telaşlı bir şeyler anlattı. Konuştu konuştu... Ana oğul hemen karar verdiler. Yaşar'ın yanına geldiklerinde Emre'nin gözleri sevinç ve heyecandan ışıl ışıldı. Annesi Yaşar'a:

— «Yaşar, bizi sizin eve götürür müsün?» diye sordu. «Anneni yoklar biraz oturuz.»

Yaşar gene ses çıkarmadı. Öne düştü. Bu duruma pek akıl erdirememişti. Düşünüyordu. Kendi yoksul evlerine nasıl buyur edecekti Emre'yle annesini? Ama şimdi bunu düşünmenin sırası mıydı? Asıl onu üzen anneciğinin hastalığı ve reçeteyi yaptıramamanın verdiği acıydı.

Yolda giderlerken tablasında kalan son birkaç simidi de satıverdi Yaşar. Eve geldiklerinde ürkek ve sıkılgan bir halde kapıyı açtı.

— «Buyrun,» dedi.

Emre önde annesi arkada, içeri girdiler. Odanın bir köşesinde eski püskü bir yatakta, ufak tefek, solgun benizli bir kadın yatıyordu. Her yan temiz ve tertipliydi. Fakat durumlarının bozukluğu her şeyde kendini belli ediyordu. Solgun benizli kadın onları görünce sıkılarak ve şaşırarak baktı.

Bir süre oturup konuştular. O ilk sıkılganlık ve ürkeklik dağılmıştı artık. Emre'nin annesi bir ara sözü doktora getirip yazdığı reçeteyi görmek istedi. Hasta kadın titrek parmaklarıyla yastığın altından kâğıdı çıkarıp uzattı. Emre'nin annesi şöyle bir göz attı.

Sonra: «Bu bende kalsın Yaşar,» dedi. «Sen yarın öğleden önce gel, Emre sana birşey verecek. O zaman reçetenizi de alırsın. Olur mu yavrum?»

Ve hemen, onların cevap vermesine, ya da itiraz etmesine fırsat bırakmamak için ayağa kalktı.

— «Haydi Emre, eve geç kaldık. Gidelim oğlum,» dedi.

Yaşar'la annesi şaşkın şaşkın arkalarından bakakalmışlardı.

Ertesi sabah Emre her günkünden çok daha erken gözlerini açtı. Uyuyamıyordu. Çünkü önemli bir işi vardı. Hemen kahvaltısını yapıp ablasıyla eczanenin yolunu tuttular. Reçetedeki ilâçları alıp acele eve döndüler. Yaşar'ı beklemeye koyuldular.

Biraz sonra Yaşar da göründü. Yüzünde merak ve heyecan okunuyordu. Emre gene koştu. Bu kez elinde elli kuruş yerine, içinde ilâçlar ve ufak tefek yiyecek bir şeyler bulunan bir torba vardı. Onu hemen Yaşar'ın eline tutuşturdu.

— «Bunları al, koşa koşa eve git. Annene birkaç gün bak, iyileşsin. O iyi olunca gelirsin gene konuşuruz. Bir şey gerekirse bizi hatırla. Sakın çekinme. Biz dostuz. Öyle değil mi?»

Yaşar o anda içinde duyduklarını ömrü boyunca unutmayacaktı. Dudaklarını araladı, ama sesi çıkmadı. Sevinçten mi, utançtan mı, yoksa bir garip eziklikten miydi bilinmez.

Emre bir hafta kadar Yaşar'ın yolunu gözledi durdu. Nihayet bir akşamüstü, o alıştığı sesi duydu:

— «Akşam simidi... Çıtır... çıtır...»

İki arkadaş özlemle bahçe kapısında birbirlerini buldular. Yaşar'ın annesi iyileşmiş, kalkmıştı. Selâmlarını, teşekkürlerini göndermişti. Yaşar ise ne diyeceğini şaşırıyor, konuşuyor, gülüyor, gülüyordu.

O gece Emre bir kimseye yardım etmenin verdiği huzur ve mutlulukla dolu tatlı bir uykuya daldı.

TRAFİK İŞARETLERİNİ TANIMAKLA BUGÜN KENDİNİ, YARIN KARDEŞLERİNİ KORURSUN

AĞIR TAŞIT YOLU

Bir yolda yukarıdaki işaretin bulunması sağ taraftaki yolun ağır taşıtlara ayrılmış olduğunu gösterir. Diğer taşıtların o yoldan gitmesi tehlikeli ve yasaktır.
Bu işareti gördüğünüz yolda ağır taşıt kullanıyorsanız yolun sağ tarafına geçin. Sağı takip ederek ilerleyin. Bu kurala uymakla birçok kazalar önlenir.

DOĞAN SİGORTA

Sizin Sigortanız

2432

MORAN : 2348 - 64

ÇOCUKSUZLAR

Yazan: Kemalettin TUĞCU 16

ÖZET: Tarık'ın annesi hastalanınca babası onu Avrupaya tedaviye götürür, Tarık'ı avukat arkadaşının yanına bırakır. Avukatın geziye çıkmasıyla Tarık Kısıklıdaki amcanın yanına gider. Buradaki yaşlı insanlar çocuksuzlukları yüzünden âdeta çocuğa düşmandırlar, fakat zamanla meydana gelen olaylar onları Tarık'a alıştırır. Avrupadan gelen mektup bu yaşlı insanlara hareket getirir; bir gün yanlışlıkla oraya gelen ikizler onları çok duygulandırır.

İKİZLER

Sonbahar başladığı halde havalar boğucu bir sıcaklıkta gidiyordu. Bir öğle üzeri bahçede, havuzun başında oturuyorduk. Annemle babamın gelmesine pek az kaldığını hesaplıyorduk.

Bahçeye girilen sokak kapısının zili evin içinde çalıyordu. Ben kapıya doğru baktım. Yengem:

— «Sakın gelmesinler!» diye telâşlandı.

Ama gelenleri uzaktan görmüştüm. Yanlarında iki küçük çocuk vardı.

— «Onlar değil,» dedim.

Amcam:

— «Herhalde yanlış geldiler, veya bir yeri arıyorlar,» dedi. «Şunlara bakıver oğlum.»

Kapıya kadar gittim. Hayli genç bir kadın kucağına bir çocuk almıştı. Bir başka çocuk da erkeğin kucağındaydı. İkisi de ter içinde kalmışlardı. Kadın:

— «Kardeşim,» dedi. «Birisini arıyorduk, bulamadık, yanımızda çocuklar var. Bir adım atacak halimiz kalmadı. Buralarda ne su var, ne de gölge. Bir parça dinlenelim diyoruz.»

Koşarak geriye döndüm; amcamla yengeme işi anlattım. Yengem:

— «Gelsinler,» dedi. «Neden danışıyorsun Tarık?»

— «Ne bileyim,» dedim. «Çocukları var da.»

Amcam:

— «Bekletme,» dedi. «Zora gelmeseler tanımadıkları insanlardan yardım istemezler.»

Yine koşarak gittim, kapıyı açtım. Bu gecikme erkeği biraz kırmıştı. Bana:

— «Bahçenizi yiyecek değiliz,» dedi. «Bir ağaç gölgesi bize yeter.»

— «Kusura bakmayın,» dedim. «Ben ev sahiplerine sormadan bir şey yapmak istemiyorum.»

Kadın:

— «Allahını seversen sus Necmi,» dedi. «Şimdi düşüp bayılacağım.»

— «Gölgeden yürüyün efendim,» dedim. «Buraya büyük yolu açarken bütün ağaçları kesmişler, hem de bugün hava çok sıcak.

Çocuklar dört, beş yaşlarında vardı. İkisi de bir örnek giyinmişlerdi. Birbirlerine o kadar benziyorlardı ki insan birini ötekinden ayıramazdı.

Oracıkta bir tahta sıraya oturmak istediler. Yengem seslendi:

— «Tarık, buraya buyursunlar.»

Genç kadın:

— «Gidelim bari,» dedi.

Çocukları kucaklarından indirdiler. Ellerinden tuttular. Yavaş yavaş havuzun başına doğru yürüdüler. Amcam:

— «Kusura bakmayın,» dedi. «Pek kalkacak dermanımız yok. Buyurun, Tarık, yavrum zahmet olmazsa iki koltuk daha alıver.»

Ben içeriye koştum. Hasır koltuk yoktu. İki bezli sandalya getirdim. Açtım, hazırladım. Amcam:

— «Buyurun, oturun,» dedi.

Kadın da, erkek de kendilerini attılar. Çocukları paylaştılar. Kadın güçlükle:

— «Yavrum, kardeşim, zahmet olmazsa bir yudum su,» dedi.

— «Aman hanım kızım,» dedi. «Bu kadar terliyken su içilir mi? Hazır çay varken. Hem hararetinizi keser. Hem de pek terlemişsiniz. Burası esiyor.»

Tekrar içeriye girdim, omuzuma da yengemin süveterini koydum. Dört bardak çay getirdim.

Genç kadın gözlerini kapatmış, kendisini arkaya vermişti. Erkek daha dayanıklıydı, amcamla konuşuyordu:

— «Aman Beyefendi, biz Aksaray'da oturuyoruz. Buralarda hanımın dayısı var. Yazlık bir köşk tutmuş. Adres verdi. Kalkıp geldik, ama belki iki saattir yollardayız. Bahri Beyin köşkü diye arıyoruz. Kim olsa gösterir, demişti bize, postahaneye sorduk. Böyle tanınmış bir kimse bilmiyorlar. Bahçe içinde bir köşkmüş. Selâmsız caddesinden doğru gidin, mezarlığın biraz yukarısında dediler ama işin yoksa ara, bin defa pişman olduk.»

Amcam:

— «Beyefendi oğlum,» dedi. «Burası Kısıklı. Siz herhalde Bağlarbaşı'nda arıyacaktınız.»

Genç kadın gözlerini açarak:

— «Burası Bağlarbaşı değil mi?» diye sordu.

Yengem:

— «Hayır,» dedi. «Aynı cadde üstünde sayılır ama Bağlarbaşı buraya epeyce uzak. Burası Kısıklı.»

Karı koca birbirlerine baktılar. Zorla gülmeye başladılar. Benim oturduğum hasır koltukta iki kız yan yana oturuyorlardı. Yengem sık sık onlara bakıyordu. Baktıkça da yüzü kâh kızarıyor, kâh sararıyordu.

Amcam ondan evvel sordu:
— «Bu küçük hanımlar ikiz mi beyefendi oğlum?»

Adam güldü:
— «Evet beyefendi,» dedi. «Allah bağışlarsa ikizlerimiz. Biz bir oğlan çocuk bekliyorduk. Tanrı iki kız birden verdi.»

Yengem heyecanla:
— «Evlâdın kızı oğlanı olur mu yavrum,» dedi. «Maşallah pek güzel çocuklar, isimleri nedir?»
— «Belma ile Selma efendim.»
— «Birbirlerine o kadar benziyorlar ki.»
— «İkizler çoğu zaman böyle olurmuş. Ben bile bazen hangisi Belma, hangisi Selma diye karıştırırım. Ama anneleri çok iyi ayırıyor. Bakınız Belma'nın buluzunda B harfi var, Selma'nınkinde de S. Ama bu da onların canını sıkıyor.»
— «Neden?» diye sordu amcam.

Genç kadın:
— «Efendim,» dedi. «İkizler birbirlerine hemen hemen bağlı gibi. Kendilerini bir kişi sanıyorlar. Hep aynı renkte ve biçimde elbise, hep aynı biçimde ayakkabı olacak. Birisi ağlarsa öteki de hemen başlar. Birisi düşüp bir yerini çizse öteki de kendini yere atmağa kalkar.»

Çocuklar elele tutmuş dolaşıyorlardı. Yengem:
— «Allah bağışlasın,» dedi. «Çok tatlı çocuklar.»

Misafirler gitmeğe kalktılar ama yengem bırakmadı. O zamana kadar çocuklara düşman olan bu kadın şimdi iki küçük kıza bayılıyordu.

Bahçedeki meyvalardan ikram ettik. İki saat kadar alakoyduk. Giderlerken el öptüler. Küçük kızlar da amcamın ve yengemin ellerini öptüler.

Onları kapıya kadar götürdüm. Durağa giden en kısa yolu tarif ettim.

Havuzun başına döndüğüm zaman amcam biraz söyleniyordu:

— «Mihriban Hanım, böyle yapma. Allahın dediği olur. İstediğine çifter çifter evlât veriyor, diyorsun. Bak bizim Avukat Arif'in de çocuğu olmamış. Sonra unutma zavallı zerzevatçıyı. Karısı kalkmış anası ölen eşeğin sıpasını evlât edinmiş.»

Mihriban Hanım:
— «Siz de anlayın analığın ne demek olduğunu,» dedi. «Herkes kimsesiz bir çocuk alır, büyütür. Gücü yetmeyen de sıpaya analık eder. Keşke biz de bir çocuk alsaydık.»

Amcam:
— «İnsan bir iyilik yapmak için bir evlât alabilir,» dedi. «Ama Cevat benim kardeşciğimin oğlu. Benim ailemi sürdürüp götüren o olacak. Bak, bir de erkek evlâdı var. Bizim de evlâdımız değil mi?»

Ben onlara darılmış gibi:
— «Evet ama,» dedim. «Şurada ilk defa gördüğünüz elin çocuklarını öptünüz. Ben ne zaman elinizi öpmek istesem ateşe dokunmuş gibi hemen geri çekersiniz.»

(Devamı var)

Tarık gelenleri haber vermek için büyük bir telâşla bahçe kapısından içeri koştu.

HAYYYYTT!

ŞE..ŞEY... BEN DÜNYADAN GELİYORUM... BİR ŞTRUMP'UM. ŞEY... MİSAFİR GELDİM SİZE... YA... ÖYLE İŞTE... KEH... KEH...

BİZ ŞLİPLERİZ. HATA KABUL ETMEYİZ. YABANCILARI HEMENCECİK ENSELERİZ!

ŞLİPLER Mİ? HAA, ŞU ÜNLÜ ŞLİPLER... DOĞRU YA... CAHİLLİĞİMİ HOŞ GÖR DOSTUM. SİZİNLE DOST OLUP YAŞAMANIZI İNCELEMEK İÇİN MİLYONLARCA KİLOMETREDEN GELDİM.

NE?.. BİZİ İNCELEMEK Mİ İSTİYORSUN? PEKÂLÂ, BOL BOL İNCELERSİN... DÜŞ ÖNÜME BAKAYIM.

ŞLİPON KÖYÜNE GİDİYORUZ ŞİMDİ...
YA, ÖYLEMİ?

AH TANRIM, SEN BENİ ŞUNLARIN ELİNDEN BİR KURTAR. ŞTRUMP KARDEŞLERİM HALİMİ GÖRSELER...

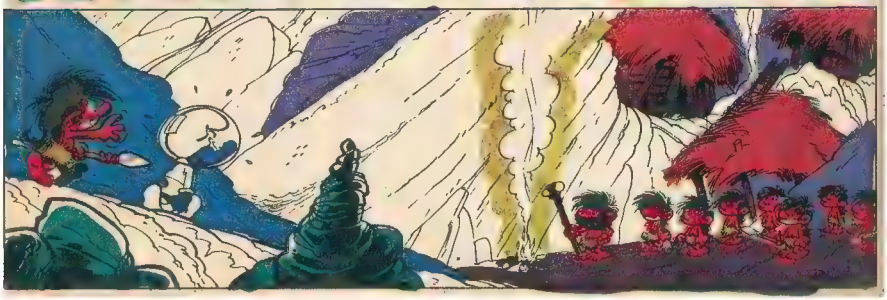

MACERASI

ÖZET : Hayalci'nin hayal kırıklığına uğramasını istemeyen arkadaşları, onu uyutup bir yanardağ kraterine getirirler. Hayalci böylece kendini ayda sanacak ve muradına erdiğini, hayellerinin gerçekleştiğini sanacaktır.

ARKASI VAR

SIDIKA
DURMUŞ

İçtiğimiz Süt

Minibüsümüz Bakırköy Süt Endüstrisi Kurumu'nun büyük binası önünde durdu. Fotoroman yıldızımız Derya Dalay'ı yanımıza alıp buraya gelmemizin nedeni «İçtiğimiz Süt»ün, evet evet çoğumuzun isteksiz, ilâç gibi içtiği sütün nasıl pastörize edildiğini yerinde görüp, faydalarını ilgililerin ağzından sizlere iletmekti. Süt Endüstrisi Kurumu müdürü sayın Mete Çakmur bizi büyük bir ilgiyle karşıladı ve hemen fabrikanın önemli kısımlarını gezdirmeye başladı. İnsanın içini aydınlatan pırıl pırıl, apaydınlık fabrikaydı burası.

Mete Beyin verdiği bilgiye göre Trakya'nın civar köylerinden halen ilkel bir şekilde elde edilen sütler önce Çatalca, Silivri gibi merkezlerde toplanıyor, buralarda soğutularak depolanıyor ve sütler daha sonra iri nakil tanklarıyla Süt Endüstrisi Kurumu'na geliyormuş.

Müdür Bey eliyle büyük makineleri gösterdi ve:

— «Burada süte yapılan ilk işlem laboratuvar muayenesi. Süte dakikada 8.000 devir yaptırarak içindeki yabancı maddelerden arınmasına çalışılıyor. Ve neticede temizlenen süt soğutularak depolanıyor,» dedi.

Fabrikanın bu bölümünde gereken bilgiyi aldıktan sonra depolardaki temizlenmiş sütün kapalı sistem paslanmaz borularla geldiği ve şişelere dolduğu kısma gittik. Küçük yıldızımız bir yandan ikram edilen sütünü yudumluyor, bir yandan da hayret içinde sütlerin şişelere doluşunu izliyordu. Saatte 12.000 şişe süt dolduran bu makinenin karşısında şaşırmamak elde değildi tabiî...

Mete Bey'e pastörize süt ile her sabah kapı kapı dolaşan mahalle sütçülerinin sattığı süt arasındaki farkı sorduğumuzda şöyle cevap verdi: «Pastörize süt kaynatılmadan zararlı mikroplarından arınmış süt demektir. Bu nasıl oluyor diyeceksiniz?... Sütün ısısı 20-30 saniye gibi çok kısa bir zamanda 80°'ye çıkarılıyor ve aniden 4°'ye indiriliyor. Bu kısa zamanda süt üzerinde bir şok tesiri meydana getirilmiş ve mikropların faaliyetleri durdurulmuş oluyor. Tabiî kaynatılmadığı için de vitaminleri ölmüyor.»

Dikkatle Müdür Beyi dinleyen Derya: «Peki efendim,» dedi. «Dışardan aldığımız sütü kaynatınca mikropları ölmüyor mu?»

Müdür gülerek Derya'nın başını okşadı ve: «Aferin oğlum! Çok yerinde bir soru sordun,» dedi.

— «Ölmesine ölüyorlar ama bu ölen mikroplar yine süt kabının içinde kalıyor ve biz de içince icabında midemizde yeniden faaliyete geçiyor, tehlikeli neticeler doğuruyorlar.»

Fabrika gezimiz bittikten sonra personele teşekkür edip Süt Endüstrisi Kurumu'ndan ayrıldık.

Sevgili çocuklar nedense çoğunuz sütü sevmez, anneniz içmenizi söylediğinde onun görmez tarafından bir yere dökmeye çalışırsınız. Oysa sütün faydalarını bir bilseniz, onu bir sevseniz. Avrupalıların «Beyaz Kan» dedikleri ve günde yarım kilo içtikleri proteini bol olan bu gıdanın kıymetini anlarsınız.

Avrupalı bilim adamları bu konuda çocuklar üzerinde bir istatistik yapmışlar ve sonunda gerçekten ilginç bir netice ile karşılaşmışlar.

Günde belirli bir miktar taze, mikropsuz süt içen Avrupalı bir çocuğun 20 dakikada çözdüğü bir matematik problemini protein bakımından zayıf yetişen Afrikalı bir çocuk ancak 2 saatte çözebilmiş.

Evet çocuklar!.. Şimdi anladınız mı sütün ne kadar faydalı olduğunu?!..

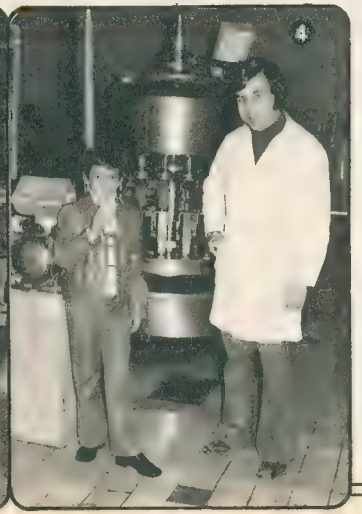

(1) Civar köylerden güğümlerle gelen sütler temizleme makinelerine boşaltılır.
(2) Bu sütler temizleme makinelerinde her türlü yabancı maddelerden arıtılır.
(3) Temizlenen sütler daha sonra makineler vasıtasıyla şişelere doldurulur.
(4) Resimde Derya Dalay'ı S.E.K. Genel Müdürünün ikram ettiği sütü iştahla içerken görüyorsunuz.

S.E.K. fabrikasında sadece süt imal edilmiyor. Çocuk maması ve yoğurt da, en sıhhi şekilde hazırlanıp piyasaya sürülüyor. Derya bütün bunları gördükçe şaşkınlıktan ne diyeceğini şaşırdı. Bir ara, büyük makinelerin arasında dolaşırken, çocukluğu tuttu, ve parmaklıklara oturup böyle poz verdi.

altın ayaklar çiftliği 4

Taht Peşinde

KUFRASTAN PRENSİ AHMED'İN ONSEKİZ YAŞINI DOLDURUNCA KRAL OLMASINI ÖNLEMEK İSTEYEN AMCASI SEYH İSMAİL, ONUN MEMLEKETİNE GÖTÜRMEK İÇİN İNGİLTERE'DE OKUDUĞU KOLEJE GELİR. AMA PRENSİN BİR DOSTU, ONU TEHLİKEYE KARŞI UYARIR DORA VE DİĞERLERİ, AHMET'İN ALTIN AYAKLAR ÇİFTLİĞİNDE KALMASINI UYGUN GÖRÜRLER.

DU SIRADA ŞEYH İSMAİL'İN YATININ BAĞLI OLDUĞU LİMANDA
EKSELANS BAKIN ABDULLAH GELİYOR
GÜZEL... HAZIRLIĞINIZI YAPIN... AĞZINDAN PRENSİN NEREDE OLDUĞUNU MUHAKKAK ÖĞRENMELİYİZ HAZIR OLUN
GEL MAHMUD, SEVGİLİ DOSTUM. NE ZAMANDIR ONU BEKLİYORUZ.
GELDİĞİNE PİŞMAN EDECEĞİM ONU.
FIRSAT BİRDEN!
ABDULLAH ÇABUK GERİ DÖN!...
ZIKKK
İYİ AMA
ÇABUK GEL DİYORUM SANA.. ÇABUK....
ABDULLAH HEMEN KOŞMAYA BAŞLADI
GELİYORUM STEVE
ÇABUK OL KAÇALIM...
BROVV
AZ SONRA
ANNE.E....
AYY..
KAPIYI TUTTUM
SIKI TUTUN DOĞRUCA ÜSTLERİ NE GİDİYORUM
BİZİ EZECEK..
AYYY....
AHH..H
HEMEN SIVIŞALIM..
PEKİ AMA NE OLUYOR?
STEVE ARABAYI GERİ ÇEVİRDİ.....
TAMAM... DİREKSİYONDAKİ ADAMI HATIRLADIM. YEĞENİMİN OKULUNDAKİ BİNİŞ HOCASI. KARŞILAŞMIŞTIM ONUNLA
ALTINAYAKLAR ÇİFLİĞİNDE ÇALIŞIYORDU DEMEK OLUYORKİ AHMED'TE ORALARDA.. ÇOK İYİ..

ARKASI VAR

AYIN ŞİİRLERİ

KUŞUM

Benim bir küçük kuşum var,
Her sabah «cik cik» diye uyandırır beni.
Herkes beğenir onun
Tatlı, güzel sesini.

Onu her gün,
Hiç bıkmadan temizlerim.
İşte kuşumla benim,
Böyle geçer günlerim.

FUNDA KUNURKAYA
Alparslan İlkokulu öğrencisi - ANKARA

ÇOCUK KULÜBÜ

Doğan Kardeş bir kulüp
kurdu:
Doğan Kardeş Çocuk Kulübü.
Bu kulübe bir isim verdi:
«Doğan Kardeş
Çocuk Kulübü!»

Birer birer üye olduk,
Bütün çocuklarla dolduk;
Bizler senden gurur duyduk
Doğan Kardeş Çocuk Kulübü!

Mini mini bu çocuklar,
Her zaman seni ararlar;
Sana sonsuz başarılar
Doğan Kardeş Çocuk Kulübü!

ATİLLÂ YILDIRIM
Okmeydanı Ortaokulu öğr. - İSTANBUL

KARDEŞİM

Mavi gözlüsün,
Güler yüzlüsün;
Top gibisin,
Çok cicisin
Güzel kardeşim.

ÖZER KUTLU
Ortaokul 1. sınıf öğrencisi
Osmaniye - ADANA

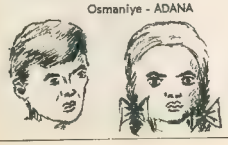

TELEVİZYON

Televizyondur hepimizin sevdiği,
Eğitici, öğretici ve eğlenceli.
Lâtifeci sevimli spikerler, çeşit çeşit artistler.
Eminim dizi filmlerini herkes sever.
Verir bize her türlü program.
İlgilenenler Kaçak'ı seyretsin,
Zaman kalırsa son haberleri dinlesin.
Yok artık fazla durmayın, uyuma vakti,
Onbiri geçti saat, herkes yatağı özledi.
Ne dersiniz çocuklar, uyumaya gitmeli.

SEDEF ÖLÇER
Mimarkemal Ortaokulu öğrencisi - ANKARA

SAMANDAĞI

Samandağı'm ne güzelsin,
Sen gönüllerde gezersin,
Samandağı'm ne şirinsin.
Sen dünyalara bedelsin.

Ağaçların meyva dolu,
İnsanların neşe dolu,
Tabiatın hayat dolu.
Benim canım Samandağı'm.

Akdeniz'in sahilinde,
Çok şirin bir kasabasın;
Rengârenk çiçeklerinle,
Çok güzel bir Samandağı'sın.

ÖZGÜL BERBER
23 Temmuz Cad. No. 39 Ali Berber eliyle
Samandağ - HATAY

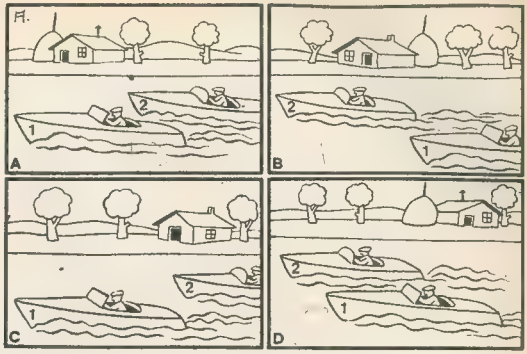

Bu dört resme dikkatli bakın bakalım ve şimdi bu resimlerden hangisinin yarışın başlangıcını gösterdiğini söyleyin.

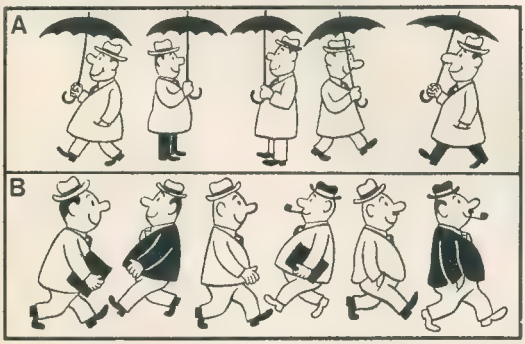

Bu iki değişik resimde hiç ilgisi olmadığı halde lüzumsuz bir şey var onu bulur musunuz?

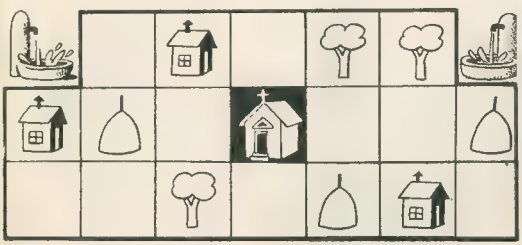

Üç kardeşe babalarından bir arsa miras kalır. Bu kardeşlerin arsayı o şekilde bölmeleri lâzım ki hepsine eşit olarak bir ev, bir ağaç ve bir kovan kalsın.

Bu resimler aynı gözüküyorsa da aralarında birkaç tane fark var, eğer resme iyi bakarsanız bu farkları bulursunuz.

FOTOROMAN YILDIZIMIZ

GÜLÇİN ŞENÖZENER

Dergimizin hediyesi olan altın künyeyi, Yazı işleri ailesinden Hikmet Münir Ebcioğlu, Gülçin'in boynuna taktı.

Küçük kız pencerenin camına burnunu dayayıp: «Yağmur ne güzel yağıyor...» diye mırıldandı. İri mavi gözlü küçük kız yağmurlu bir Ekim gününde matbaamıza davet ederek kendisini Fotoroman yarışmamızın birincisi olarak kutladığımız Gülçin Şenözener'di. 9 yaşındaki Gülçin canlı, hareket dolu cıva gibi bir kardeş, gözleri hep gülüyor. Omuzlarından aşağı sarkan sarı parlak saçları ise küçük yüzüne bambaşka bir hava veriyor. Kısık, insanı etkileyen bir sesi var Gülçin'in. Rahat, muntazam konuşmasıyla yaşıtlarını çok gerilerde bırakıyor.

Halen Büyük Reşit Paşa İlkokulu'nun 4. sınıfında okuyan Gülçin sınıfında da parlak bir öğrenci. En büyük zevki okumak, durmadan değişik kitaplar okumak. Doğan Kardeş'le arkadaşlığı ise iki yıl öncesine dayanıyor. Gülçin'e boş vakitlerinde ne yaptığını sorduğum zaman aldığım cevap çok şaşırtıcıydı: «Hiç boş vaktim yok ki!» Ama Gülçin'in bir Şehir Tiyatrosu oyuncusu, manken, reklâm filmleri yıldızı ve başarılı bir folklörcü olduğunu öğrenince verdiği cevabın ne kadar yerinde olduğunu anladım.

Birinci gelen Gülçin'le, erkekler arasında birinci olan Derya hemen arkadaş oluverdiler.

Gülçin'le koyu bir sohbete dalmıştık. Fıkralar anlatıyor, tatlı sesiyle şarkılar söylüyor.

İleride doktor olmak istediğini söyleyen Gülçin'in bir ara eli farkında olmadan alnındaki yaraya gitti. Ve muzip muzip güldü. «Bakın!» dedi, «Bu benim en mutlu günümün hatırası.»

— «Hayrola Gülçin!.. Geçmiş olsun. Nasıl oldu?» diye sordum: «Mühim değil... geçiyor.» dedi. «Sizden gelen yarışmada kazandığımı bildiren mektuba koşarken oldu. Acımasına acıdı ama güzel haberi alınca unuttum gitti.»

Unutmuşa da pek benzemiyordu Gülçin. Çünkü resimler çekilirken her defasında saçıyla yarayı kapatmaya çalışıyordu.

Sıdıka DURMUŞ

BİRAZ DA GÜLELİM

NASRETTİN HOCA'DAN SEÇMELER

TABUTUN NERESİNDE?

Mahallede biri ölür
Herkes yasa bürünür
Bütün tanıyanlar toplanır camiye
Haklar helâl edilir rahmetliye
Tam cenazenin kalkacağı sırada
Bir komşusu üzüntülü sorar Hocaya:
— Hocam, der, cenazeyi götürürken
Tabutun önünde mi gitmeli acep
Yoksa ardında mı
Sağında mı gitmek daha sevap
Yoksa solunda mı?
Hoca dayanamaz işte o vakit
— İçinde gitme de kardeşim der
Neresinde gidersen git.

KUTLU ADALI

YAZISIZ

— Kocacığım kimi zaman bana çok değişik gözüküyorsun.

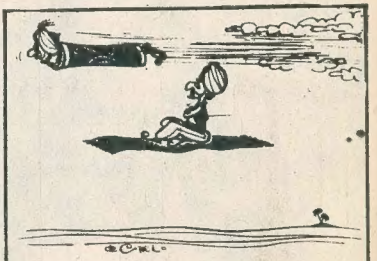

YAZISIZ

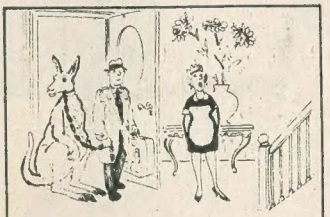

— Hanımefendi bakın beyiniz Avusturalyadan size ne hediye getirmiş.

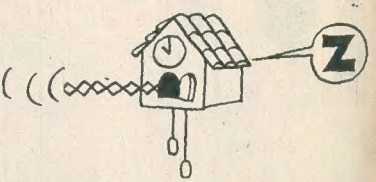

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev. adresinizi yazıp, doğum gününüze 2 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte **«DOĞAN KARDEŞ — Bu hafta Doğan Kardeşler sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL»** adresine postalayınız.

★Selâhattin Kesif Borçka 19.11.1960

Nükhet Özkan İstanbul 20.11.1963

Mahmut Aydın Ercis 21.11.1960

Yasemin Uybadin A.B.D. 21.11.1961

★Ertan Ünal İnebolu 21.11.1964

Belkıs Arıcı Bursa 21.11.1964

Arzu Balcılar Bursa 23.11.1961

Alev Bulgur Burdur 23.11.1964

Mustafa Davarcı Osmaniye 23.11.1962

★Ufuk Yalçın İstanbul 24.11.1962

Fikran Üntürk Akşehir 24.11.1964

Orhan Oruç İstanbul 25.11.1960

Deniz Eksen Aydın 25.11.1961

★Vehbi Cem Koç İzmir 25.11.1962

OYUN EĞLENCE BİLMECE ÇÖZÜMLERİ

- Başlangıç resimlerini biz söyleyelim, C-A-D-B.
- Üst resimde ortadaki bay şemsiyesini burnuna dayamış.
- İki resim arasındaki fark: Aslan terbiyecisinin yüz ifadesi - Terbiyecinin ayakları - Aslanın dişleri farklı - Kuyruk - Burnun altındaki çizgi - Alt dişler - Aslanın dili. Aslanın ön ayakları - Adamın ceketi - Elinin duruşu - Diğer kolu.

GELECEK SAYIMIZDA NELER VAR?

- Fotoroman Yıldızımız Derya Dalay'la bir röportaj.
- Soralım, Söyleyelim.
- Çiçekler Dünyasında yepyeni çiçek çeşitleri
- Hayatın içinden serimizde giydiğimiz ayakkabının ne şekilde yapıldığını öğreneceğiz.
- Geçen yıllarda olduğu gibi okulları geziyoruz programına başladık.
- Birbirinden güzel, birbirinden değişik romanlar, hikâyeler.

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
19 KASIM 1973
Sayı : 47 Sıra No. 931
Yıl : 28 Cilt : 2

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü :

ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon : 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: **Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL**

ABONE ŞARTLARI

Yurt içi adi posta, yıllık: **70 TL. ★** Altı aylık: **35 TL. ★** Yurt dışı adi posta, yıllık: **110 TL. ★** Altı aylık: **55 TL. ★** **Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir. ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.

Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

İLÂNLARINIZ İÇİN İLÂN SERVİSİMİZE MÜRACAAT ETMENİZİ RİCA EDERİZ.
Tel. : 27 95 10
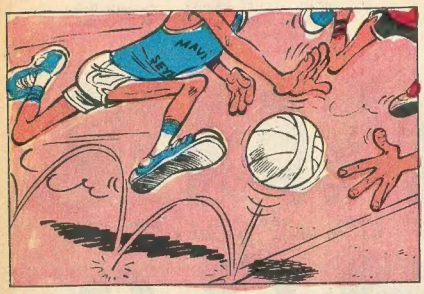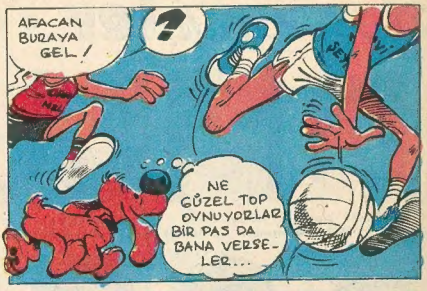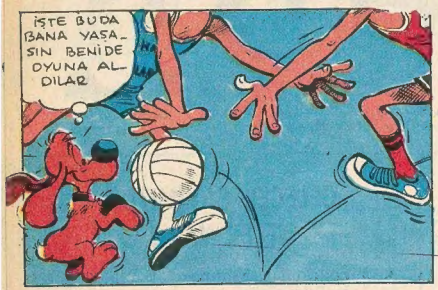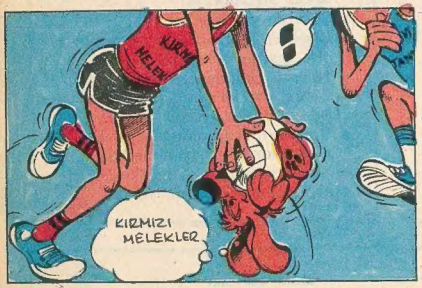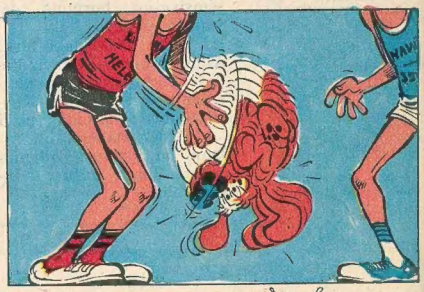
Cancan ile afacan